

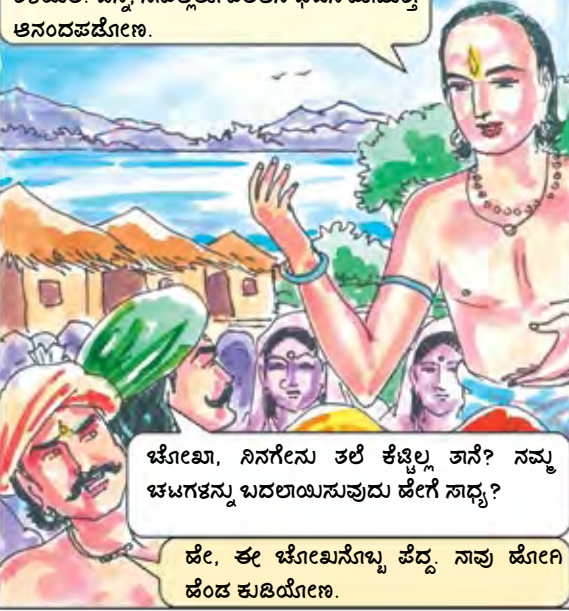
ಚೋಖಾಮೇಳ

ಕಥೆ : ಕೆ ಅಳಗರಾಜ

ಚಿತ್ರ : ಗೋವಿ

1 ಚೋಖಾಮೇಳನು ಕೆಳಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂತ. ಪಂಡರಾಪುರದ ವಿಠಲನನ್ನು ಕೂರಿತು ಹಾಡುತ್ತಾ ಅವನು ಭಾವೋನ್ಮತ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ನನ್ನ ಜನರೇ, ಕೇಳಿ. ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಬೇಡಿ, ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಒನ್ನಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಿಠಲನ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದಪಡೋಣ.

ಚೋಖಾ, ನಿನಗೇನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ತಾನೆ? ನಮ್ಮ ಚಟುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಹೇ, ಈ ಚೋಖಾನೊಳ್ಳು ಹೆದ್ದ. ನಾವು ಹೋಗಿ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯೋಣ.

2 ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚೋಖಾಮೇಳನ ಹಿತನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ, ಅವರು ಭಜನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅರ್ಚಕರು ಚೋಖಾಮೇಳನನ್ನು ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ತಡೆದರು.

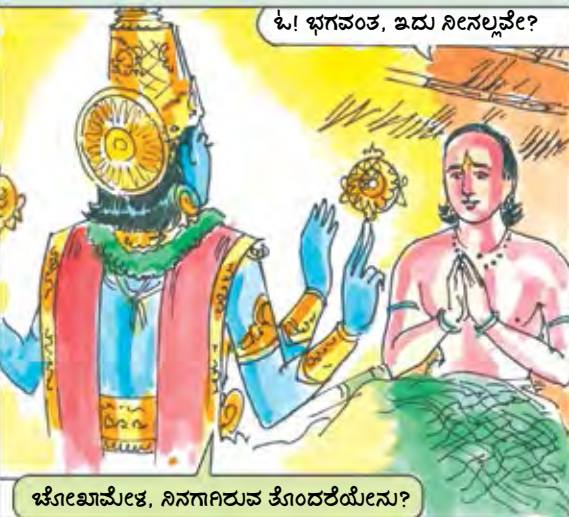
ಪಂಡಿತರೇ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ. ಕೇವಲ ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ ಉತ್ತಮನಾಗಲಾರ. ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತಮನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವಾಗ ಭೇದಭಾವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಎಷ್ಟೊಂದು ನೊಕ್ಕು ಇವನಿಗೆ! ಇನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಇವನು ದೇವಾಲಯದ ಸಮೀಪ ಕಾಲಿಡಕೂಡದು. ಇದು ಆಜ್ಞೆ.

ಆ ಏಕೈಕ ಚೋಖಾಮೇಳನಿಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಧೈರಯವೇ ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಯಾಯಿತು. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸತೊಡಗಿದ.

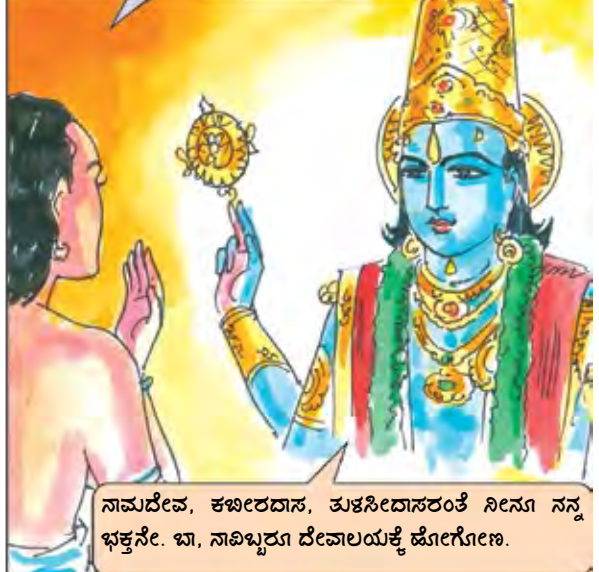
3 ಒಂದಿ ದಿನ ಚೋಖಾಮೇಳನು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಪಾಂಡುರಂಗನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ.

ಓ! ಭಗವಂತ, ಇದು ನೀನಲ್ಲವೇ?

ಚೋಖಾಮೇಳ, ನಿನಗಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯೇನು?

4 ದೇವಾ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ತುಂಟಾ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ದೂರ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

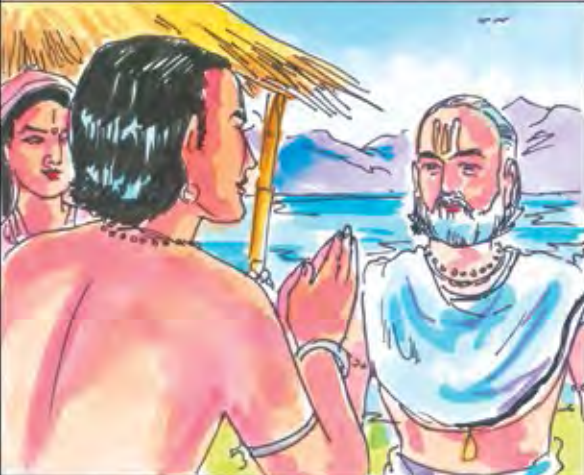

ನಾಮದೇವ, ಕಞೀರದಾಸ, ತುಳಸೀದಾಸರಂತೆ ನೀನೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನೇ. ಏ, ನಾಳೆಂದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ.

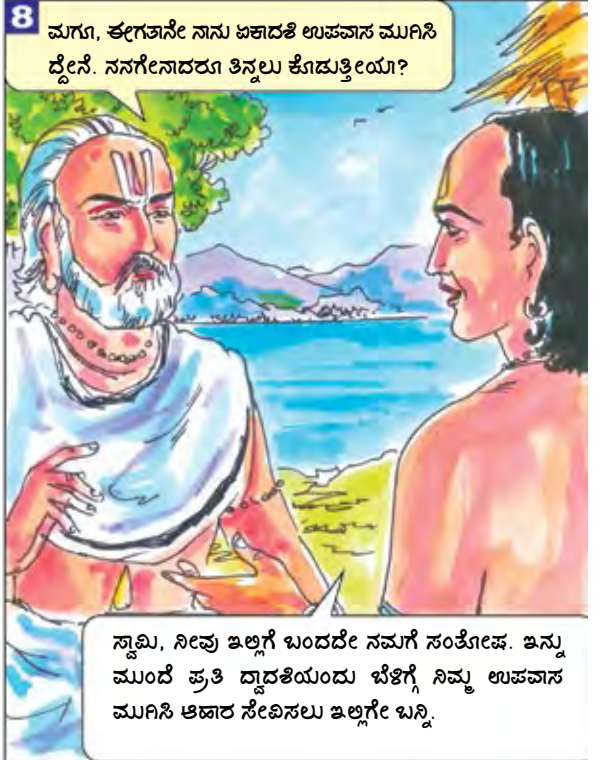
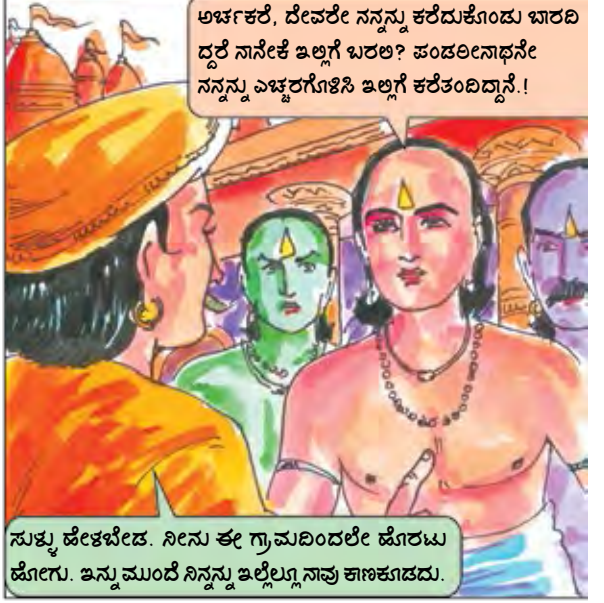
5 ಚೋಖಾಮೇಷನು ಭಾವೇಸ್ತತ್ರನಾಗಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಷೋದ. ಆಗ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವು. ತಾವಾಗಿಯೇ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗಿದವು, ಗಂಟೆಗಳು ಮೆಳಗಿದವು. ಪಂಡರೀನಾಥನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಚೋಖಾಮೇಷ ಮೈಮರೆತ; ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಷೋರಶಾಡುತ್ತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದ.

7 ಈ ಘಟನೆಯ ನಂತರ ಚೋಖಾಮೇಷನು ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ ತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಏಕಾದಶಿಯಂದು ರಾತ್ರಿ ಭಜನೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ತುಳಸಿಯ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಉದ್ಭವಪುಂಡ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಧರಿಸಿದ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

6 ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅರ್ಚಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ದೇಗುಲದ ಒಳಗೆ ಚೋಖಾಮೇಷನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ಚೋಖಾಮೇಷನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕದಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೂಗಾಡಿದರು. ಉಳಿದ ಮಂದಿ ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಕೈರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರು.

9

ಆ ವೃದ್ಧನು ಪ್ರತಿ ದ್ವಾದಶಿಯಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಸರಳರೂ ಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಆದ ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಭಗವಾನ್ ವಿಠಲನೇ ಎಂದು ಚೋಖಾಮೇಷ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಒಂದು ದ್ವಾದಶಿಯ ದಿನ ಚೋಖಾಮೇಷನ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ.

ನಾನೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಿದ್ರೆ ಜೋಡೆ? ಕ್ಲೇಗ ಅವನು ಬರುವ ಸಮಯ. ಬೇಗನೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸು. ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಆಗಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

10

ಚೋಖಾಮೇಷನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಭಾಗಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಜನರು ಅವನನ್ನು ತಡೆದರು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಲು ದೇವರು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.

ಏನು! ದೇವರು ಬಂದಿದ್ದಾನೆಯೇ? ದೇವರು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!

ಚೋಖಾಮೇಷನು ದೇವರಿಗೆ ಅಗೌರವ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ರಾಜನವರೆಗೂ ದೂರು ಹೋಯಿತು.

11

ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಚೋಖಾಮೇಷನನ್ನು ಕರೆತಂದರು.

ಭಗವಾನ್ ಪಂಚಲೀನಾಥನೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

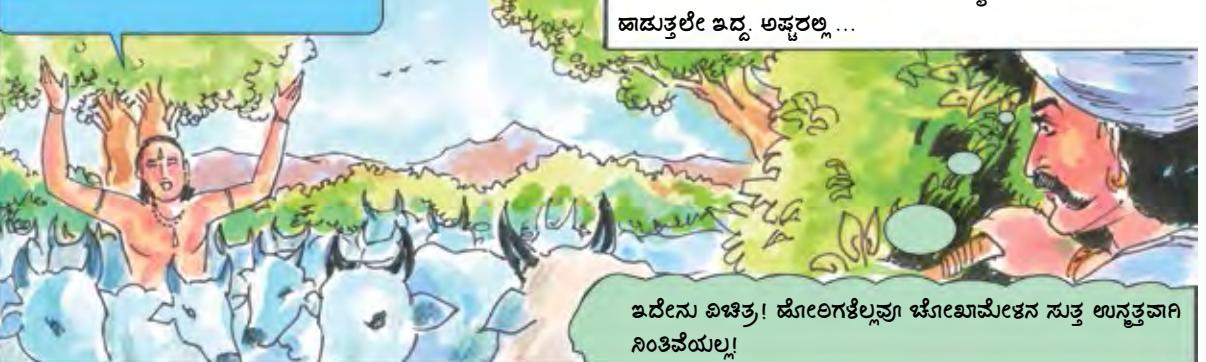
ಹೌದು, ಮಹಾರಾಜ!

ಮೂರ್ಖ! ನಿನಗೆ ದೇವರ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತ ಭಾ. ಯಾರಲ್ಲಿ? ಇವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಭೀಕರ ಹೋಲಿಗನ ನಡುವೆ ಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಅವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಇವನನ್ನು ತಿವಿದು ಕೊಲ್ಲಲಿ.

12

ವಿಠಲ ವಿಠಲ! ಪಾಂಡುರಂಗ!

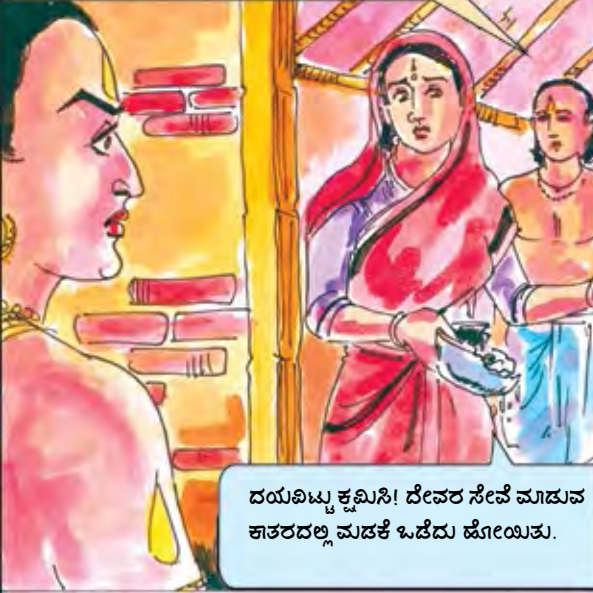
ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ! ಹೋಲಿಗಕೆಲ್ಲವೂ ಚೋಖಾಮೇಷನ ಸುತ್ತ ಉನ್ನತವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆಯಲ್ಲ!

13

ಆ ರಾಜಭುಜನು ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ತಾನು ಕಂಡದ್ದು ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿದ. ಚೋಖಾಮೇಕನ ಹಿರಿಮೆ ರಾಜನಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಯಿತು; ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದ. ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಡಿಸಿ ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆನಂದದಿಂದ ಚೋಖಾಮೇಕ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ.

ಎಂದಿನಂತೆ ದ್ವಾದಶೆಯ ದಿನ ಅದೇ ವೃದ್ಧನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಆಗ ...

ಅಯ್ಯೋ! ಭಗವಂತನು ಉಗು ಮಡುವಾಗ ನೀನು ಮೊಸರಿನ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಓಡೆದುಬಿಟ್ಟೆ! ಅವನ ಹೀತಾಂಬರ ವಸ್ತ್ರವೂ ಮಲಿನವಾಯಿತು!

ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ! ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಕಾತರದಲ್ಲಿ ಮಡಕೆ ಓಡೆದು ಹೋಯಿತು.

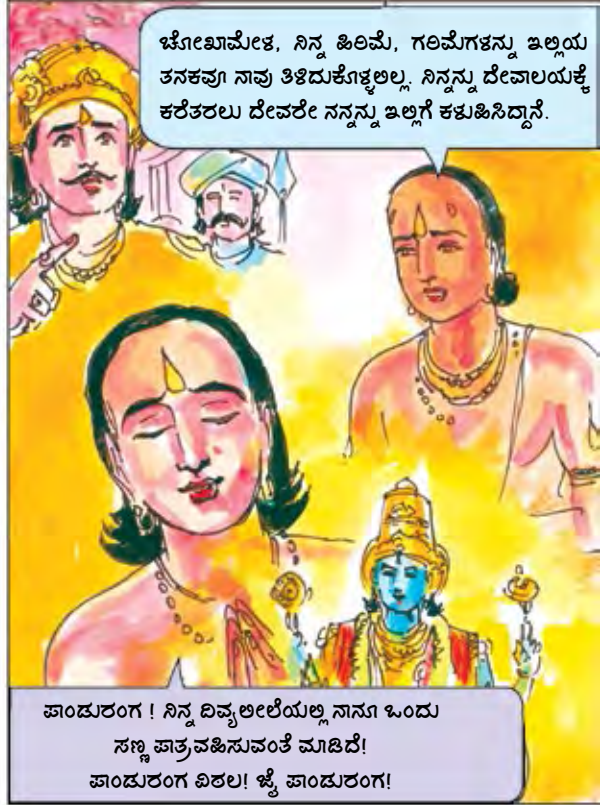
ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಈ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೆಳಜಾತಿಯವನಾದ ಚೋಖಾಮೇಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಉಗು ಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಚೋಖಾಮೇಕನಿಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಅನಂತರ ಅವನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದ.

14

ಅದೇನು ಅಶ್ಚರ್ಯ! ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ದಾಗ, ದೇವರ ಕೆನ್ನೆ ಉದಿಕ್ಕೊಂದು, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಹೀತಾಂಬರದಲ್ಲಿ ಮೊಸರು ಚೆಲ್ಲಿದ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅರ್ಚಕರೂ ಭಕ್ತರೂ ಸ್ತಂಭೇಭೂತರಾದರು. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಚೋಖಾಮೇಕನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವರ ಕೆನ್ನೆ ಉದಿಕ್ಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ.

15

ಚೋಖಾಮೇಕನನ್ನು ಪೂರ್ಣಕುಂಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಂಡರೀನಾಥನು ಅರ್ಚಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಚೋಖಾಮೇಕ, ನಿನ್ನ ಹಿರಿಮೆ, ಗರಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕವೂ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲು ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಂಡುರಂಗ ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ! ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ! ಜೈ ಪಾಂಡುರಂಗ!

“ದೇವರು ದಿವ್ಯವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಅರ್ಚನ ನಿಗೆ ಅವನು ದಿವ್ಯ ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ; ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ದೇವರ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಯಿತು.

“ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಲು ನಮಗೆ ಎಂತಹ ಪ್ರೀತಿ ಅರಬೇಕು ಗೊತ್ತೆ? ಹತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕಾಂತ

ಹತ್ತಿರವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಜಿಪುಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪಂ ಚಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ — ಇವು ಮೂರನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದಾಗ ಎಂತಹ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಗುವುದೋ, ಅಂತಹ ಪ್ರೀತಿ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾದಾಗ ನಿನಗೆ ಅವನ ದರ್ಶನ ದೊರಕುವುದು.”

-ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು